Mine skuldre er nøgne uden dine hænder...

– I poesien når sproget så nær følelser som muligt: afstanden mellem tanke og sansning er kortest mulig. Ja, det kræver naivitet at læse digte. Måske derfor læses digte så lidt i denne del af verden i dag.

– Digte kan ikke forstås med den rationelle forstand. At nå til poesiens land kræver et barns intuitive forstand. For at læse digte må vi give os hen til det irrationelle – vi må blive som børn igen.

Ja, der er langt fra Sarajevo i Jugoslavien til Sortedamssøen på Østerbro. Geografisk måske, men ikke når det gælder alment menneskelige følelser. Det være sig forholdet mellem mennesker universelt eller flugten ind i et kærlighedsforhold mellem to mennesker. Spørg blot Narcisa Vucina, dansker siden 1973, hvor hun kom fra Jugoslavien blot 23 år gammel.

Hun har netop sendt sin første digtsamling, på dansk, på gaden. Har blotlagt den isnende polarkulde, der klæber til dagens vesterlænding. Og forbarmende fortalt os om den uafrystelige splittelse og forskellighed, der, hvad enten vi kan lide det eller ej, er livets grundlag.

Fra sin base i Rosenvængets Allé – og et trygt job i Danmarks Radio – bevæger hun sig på dansk ud i indkredsning af vi mennesker og vores vaklen rundt efter en irrationel, men brugbar, sikkerhedsvest.

Og hvad hun når frem til i sin lille digtsamling er både sanseligt og sandfærdigt. Så der er al mulig grund til at kippe også med flaget for det lille forfatterforlag Attika, der har sendt bogen på gaden for kun tre blanke tyvekroners mønter.

Narcisa Vucina er cand. mag. i engelsk, exam. art. serbokroatisk; har endvidere studeret flere andre sprog, bl.a. italiensk og russisk. Fik i 1969 BBC's (Yugoslav Service) første pris for novellen "Med tømmerflåde på Drina". Arbejdede som translatør og var ved siden af sanger, bl.a. i TV-regi.

Det omvendte jeg

Du rører mine nætters skrig
så jeg ikke kan råbe mere
Du har knust min hukommelse
så jeg har glemt sorgen

vredet er mine tårer
i deres vildeste leg
stivnet er min vrede
i et øjebliks væren

nu begynder jeg at le
intet er nu alt.